

ATEISTI
SRBIJE

MINISTRU PROSVETE ŽARKU OBRADOVIĆU

Obraćamo Vam se u vezi sa spornim tekstom iz udžbenika za Veronauku (prvo poglavlje), za prvi razred srednje škole. Sporna „lekcija“, da je tako nazovemo, sistemski i tendenciozno vređa građane Srbije koji ne veruju ili odbijaju da prate bilo koju versku denominaciju.

U svetu, a i kod nas, možete ih prepoznati pod imenom ateisti, antiteisti, sekularni humanisti... Kako je moguće da u jednoj sekularnoj instituciji, kao što bi trebalo da je institucija školstva, možemo da imamo očiglednu diskriminaciju onih građana koji svoje stavove o svetu zasnivaju na stavovima logike, racionalizma i nauke (što je rejon prosvetiteljstva), dozvoljavajući da se nameću očigledno maliciozni i tendenciozni stavovi i omalovažava intelekt, u ovom slučaju učenika (dece)? Dokle će Ministarstvo dopuštati ovakvu grubu indoktrinaciju?

Iz udžbenika za veronauku, prvi razred srednje škole, prvo poglavlje:

Ateizam

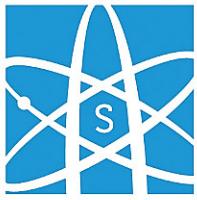
„Ateizam (grč. αθεος - onaj koji negira Boga), kao fenomen savremenoga sveta, ne pobija činjenicu da Bog postoji zato što ateizam nije odsustvo svakog pojma o Bogu. Pre bi se reklo da je ateizam neprihvatanje jednog konkretnog Boga u koga veruje okolina u kojoj se taj ateizam razvija, nego što je on neverovanje u Boga. Tačnije, ateizam je borba protiv Boga. Inače, kako neko može nešto da odbacuje i negira ako prethodno nije konstatovao da postoji? Drugim rečima, ateizam ne želi upravo jednog konkretnog Boga i neće da zna za njega, što ne znači da Bog ne postoji po sebi i da ateisti ne veruju ni u kakvog Boga.

Bog za ateiste ne postoji zato što oni ne žele da on postoji za njih. Identifikovanje nekoga ili nečega, kao postojećeg za nas, prepostavlja našu slobodu, tj. prepostavlja da i mi želimo da taj neko za nas postoji. Objektivno postojanje nekoga još ne znači da on postoji i za nas, jer mi možemo i da ne želimo da neko postoji za nas, što inače izražavamo (kad nekoga ne želimo) rečima: „Za mene ti ne postojiš“. To ne znači da on zaista ne postoji po sebi i za druge, makar mi i ne hteli da on postoji. On ne postoji za nas, ali postoji po sebi i postoji za druge. Slično je i sa postojanjem Boga. No, kako je to moguće da Bog postoji, ali da za neke ljude ne postoji, videćemo kasnije.“

Zadivljujuće je kako je neko u pasusu koji se proteže na pola strane uspeo da napiše ovoliko neistina. Pri tome, ta grupa autora ima prefiks „dr“ ispred svog imena. Kad su u pitanju ozbiljne nauke, pomenuti prefiks znači da je taj neko doktorirao i ta činjenica ima neku težinu. Očigledno da tzv. „Bogoslovski fakultet“ deli diplome na osnovu toga da li neko „veruje ispravno“, na osnovu „dogmatske valjanosti“, a ne na osnovu objektivnih činjenica i dokaza. Neko zaista obrazovan ne bi sebi mogao da dozvoli da napiše ovakav članak.

U vezi sa gore navedenim pasusom, udruženje građana „Ateisti Srbije“ iznosi sledeće korekcije neistinitih i proizvoljnih navoda autora spornog udžbenika:

1. Reč αθεος ne znači „onaj koji negira Boga“, već „onaj koji je bez boga“, što bi bio najbukvalniji prevod. S obzirom na to da su autori završili pravoslavnu bogosloviju, očekivalo bi se da dobro poznaju grčki jezik, što na samom početku budi sumnju da se navedene neistine nisu tu našle slučajno.
2. Ateizam nije nikakav „fenomen“. To je životni stav, način gledanja na svet.

ATEISTI SRBIJE

3. Ateizam nije savremena pojava, tj. „*fenomen savremenog sveta*“. Ateiste možete naći među filozofima antičke Grčke (Epikur, Dijagora itd.), kao i u drevnoj Indiji. Štaviše, i Biblija eksplisitno pominje „*one koji ne veruju u Boga*“ (Psalam 53:1), što znači da ateizam svakako nije mlađi od hrišćanstva.

4. Ateizam nije „*neprihvatanje jednog konkretnog Boga*“, nego neprihvatanje svakog boga i svih drugih iracionalnih, neproverenih i nenaučnih tvrdnji. Za ateistu su svi bogovi podjednako nevalidni.

5. Ateizam nije „*borba protiv Boga*“, već stav da bog/bogovi ne postoje. Ne možete se boriti protiv nekoga za koga smatrate da ne postoji. Da li se i ljudi koji ne veruju u duhove bore protiv duhova, ili prosto žive sa stavom da duhovi ne postoje?

6. Rečenica „*Inače, kako neko može nešto da odbacuje i negira ako prethodno nije konstatovao da postoji?*“ lišena je elementarne logike. Ako konstatujemo da neki entitet postoji, onda ne možemo da isti odbacujemo i negiramo (u smislu egzistencije tog entiteta). Suprotno tome, ako neki entitet ne postoji, onda možemo i moramo da odbacimo i negiramo postojanje tog entiteta. Drugim rečima, logički je neopravdano i neutemeljeno da prvo konstatujemo da neki entitet postoji, a da ga nakon toga odbacimo i negiramo. Ateisti odbacuju i negiraju postojanje svih bogova koji su predmet štovanja u okviru danas postojećih religija ili su to bili tokom celokupne ljudske istorije.

7. To što ateisti ne veruju u boga ne znači da bog ne postoji, ali isto tako to što vernici veruju u boga ne znači da bog postoji.

8. Nije tačno da „*Bog za ateiste ne postoji zato što oni ne žele da on postoji za njih*“. Sasvim suprotno: bog za ateiste ne postoji zato što ne postoje dokazi za njegovo postojanje. Ateisti, pre svega, zahtevaju dokaze pre nego što bilo šta prihvate kao istinito, uključujući tu i boga/bogove i religijske dogme.

9. Možemo da „*mi želimo da taj neko za nas postoji*“ koliko god hoćemo, jer želje su jedno, a objektivna stvarnost drugo. Stav da naše želje i težnje menjaju realni svet je apsolutno neosnovana, iracionalna i infantilna.

10. „*...kako je to moguće da Bog postoji, ali da za neke ljude ne postoji*“ – čini se da autori u potpunosti pribegavaju solipsizmu i negiranju postojanja objektivne stvarnosti. Postojanje/nepostojanje nečega je potpuno objektivna stvar, nezavisna od našeg ubeđenja. Ako nešto/neko postoji, a određena osoba živi sa stavom da to nije tačno, to se zove ignorisanje. Ako nešto/neko ne postoji, a osoba živi sa stavom da postoji, to se zove samoobmana. Naš stav ni na koji način ne menja fizičku realnost.

Sukob ateizma i religije je u ovom okviru totalno absurdan i očigledno je da autori na ovaj način izbegavaju da daju učenicima objašnjenje toga što je ateizam i zašto ljudi postaju ateisti. To je, naravno, njihovo pravo. Međutim, iznošenje laži o ateizmu i ateistima nije. To je, uostalom, u potpunoj suprotnosti sa samom suštinom prosvete. Zbog toga smatramo da za knjigu i/ili predmet u kome će se od učenika nešto kriti ili diskreditovati lažima nema mesta u školama.

Konačno, zbog ovog tendencioznog teksta, lišenog bilo kakve objektivnosti i logike, koji se našao u školskom udžbeniku, Udruženje „Ateisti Srbije“ upućuje sledeća pitanja ministru prosvete:

Da li ovaj udžbenik ima odobrenje ministra prosvete Žarka Obradovića?

Ako udžbenik ima blagoslov Sinoda da li to znači da su navedeni stavovi u njemu istiniti?